

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea unor măsuri de aplicare a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, în materie de reglementare a dreptului de intrare și ședere pe teritoriul României

Având în vedere invocarea la 29 martie 2017 de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, denumit în continuare *Regatul Unit*, a art. 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care a determinat inițierea procesului de retragere a acestuia din Uniunea Europeană,

luând în considerare faptul că la 17 octombrie 2019 Consiliul European a aprobat versiunea revizuită a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, denumit în continuare *Acord de retragere*, respectiv a Declarației politice privind cadrul relațiilor viitoare,

ținând cont de faptul că la 21 octombrie 2019 Consiliul Uniunii Europene a adoptat decizia privind semnarea Acordului de retragere și a aprobat decizia privind încheierea Acordului de retragere,

în considerarea faptului că la 1 februarie 2020 a intrat în vigoare Acordul de retragere ca o consecință directă a retragerii la data de 31 ianuarie 2020,

având în vedere că la data de 21 februarie 2020 Comisia Europeană a adoptat Decizia de implementare nr. 1.114 privind documentele ce vor fi emise de către statele membre conform art. 18 alin. (1) și (4), precum și art. 26 din Acordul de retragere,

ca urmare a declarației oficiale a Regatului Unit de a refuza extinderea perioadei de tranziție agreată în cadrul Acordului de retragere, perioada de tranziție încheindu-se la data de 31 decembrie 2020,

ținând cont că nepromovarea în regim de urgență a prezentului act normativ poate conduce la dificultăți în ceea ce privește asigurarea continuității exercițiului drepturilor cetățenilor vizați, aspect care poate avea efecte negative inclusiv în planul relațiilor bilaterale, având în vedere necesitatea protejării atât a cetățenilor români aflați pe teritoriul Regatului Unit, cât și a cetățenilor britanici aflați pe teritoriul României, în lipsa acestor măsuri statutul lor juridic putând fi afectat iremediabil și nemijlocit,

în considerarea celor mai sus precizate, din perspectiva exigențelor art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, motivarea urgenței și a situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată este generată de lipsa unor instrumente legale și a unor mecanisme adecvate care să permită punerea în aplicare a dispozițiilor Acordului de retragere,

ținând cont că nepromovarea în regim de urgență a prezentului act normativ poate conduce inclusiv la imposibilitatea onorării obligațiilor României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, fapt care poate afecta relațiile bilaterale cu partea britanică,

reținându-se că, în cazul în care nu sunt acceptate măsurile propuse, nu se poate asigura predictibilitate pentru persoanele care beneficiază de drepturi în temeiul Acordului de retragere, astfel că acesta nu poate fi pus în aplicare în mod eficient și în coordonatele stabilite de acesta, cu urmări directe asupra cetățenilor, elemente care vizează interesul public general,

luând în considerare că în contextul arătat demersul nu poate fi amânat, existând riscul unor blocaje sau disfuncționalități instituționale, și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare impune adoptarea unor măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în considerarea faptului că retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană constituie o situație extraordinară, complexă și fără precedent, a cărei reglementare nu poate fi amânată și care impune luarea, de îndată, a tuturor măsurilor necesare pentru protejarea cetățenilor britanici, în lipsa acestor măsuri statutul juridic al acestora fiind afectat nemijlocit și iremediabil, astfel că este necesară luarea unor măsuri urgente pentru prevenirea unor asemenea consecințe,

în considerarea faptului că protejarea drepturilor cetățenilor a constituit prioritatea principală a României și a Uniunii Europene în cadrul procesului Brexit,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

**CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență reglementează unele măsuri de aplicare a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană, denumit în continuare *Acordul de retragere*, în materie de reglementare a dreptului de intrare și ședere pe teritoriul României.

Art. 2. — Pentru scopul aplicării prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *beneficiar al art. 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană*, denumit în continuare *beneficiar al art. 50 TUE* — cetățeanul britanic care se află în România și continuă să își aibă reședința pe teritoriul României după încheierea perioadei de tranziție, membrii de familie ai acestuia care îl însoțesc sau care i se alătură ulterior încheierii perioadei de tranziție în cazul în care aveau calitatea de membri de familie înainte de încheierea acesteia, precum și copiii născuți sau adoptați după încheierea perioadei de tranziție;

b) *membrii de familie ai cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE*, indiferent de cetățenie, care îl însoțesc pe acesta în România — persoanele care se află în una dintre următoarele situații:

- (i) soțul sau soția cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE;
- (ii) descendenții în linie directă, inclusiv cei adoptați, indiferent de cetățenie, care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau care se află în întreținerea cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE, precum și cei ai soțului/soției sau ai partenerului/partenerii;
- (iii) ascendenții în linie directă, indiferent de cetățenie, care se află în întreținerea cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE, precum și cei ai soțului/soției sau ai partenerului/partenerii;
- (iv) partener — persoana care conviețuiește cu cetățeanul britanic, beneficiar al art. 50 TUE, dacă parteneriatul este înregistrat conform legii din statul de origine ori de proveniență sau, în cazul în care parteneriatul nu este înregistrat, relația de conviețuire poate fi dovedită;

- (v) persoană aflată în întreținere — orice alt membru de familie, indiferent de cetățenie, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la pct. (i)—(iv) și care, în statul de origine ori de proveniență, se află în întreținerea sau gospodărește împreună cu cetățeanul britanic, beneficiar al art. 50 TUE, ori se află în situația în care, din motive medicale grave, este necesară asistența personală a acestuia;
- (vi) orice alt membru de familie, indiferent de cetățenie, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la pct. (i)—(v) a cărui prezență pe teritoriul României este necesară cetățeanului britanic, beneficiar al art. 50 TUE, pentru ca acesta să nu fie privat de un drept de ședere acordat în temeiul prezentei ordonanțe de urgență;
- c) *membrii de familie ai cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE care se alătură ulterior încheierii perioadei de tranziție* — persoanele care se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. b) pct. (i)—(iv) și (vi);
- d) *perioada de tranziție* — perioada prevăzută la art. 126 din Acordul de retragere;
- e) *lucrător frontalier* — cetățeanul britanic beneficiar al art. 50 TUE care nu are reședința pe teritoriul României, încadrat în muncă pe teritoriul României înainte de încheierea perioadei de tranziție și care își continuă activitatea și după încheierea acestei perioade.

CAPITOLUL II

Dispoziții privind dreptul de ședere și de intrare pe teritoriul României

SECȚIUNEA 1

Șederea pe teritoriul României

Art. 3. — Prezenta ordonanță de urgență utilizează termeni și expresii având semnificațiile prevăzute în cuprinsul Acordului de retragere, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Beneficiarii art. 50 TUE se bucură, pe teritoriul României, de drepturile prevăzute în Acordul de retragere.

Art. 5. — (1) Beneficiarii art. 50 TUE au următoarele obligații:

- a) să respecte legislația română pe timpul șederii în România;
- b) să nu rămână pe teritoriul României peste perioada pentru care li s-a aprobat șederea, precum și să depună toate diligențele necesare pentru a ieși din România până la expirarea acestei perioade;
- c) să se supună controlului pentru trecerea frontierei de stat, potrivit legii;
- d) să se supună, în condițiile legii, controlului organelor de poliție și al celorlalte autorități publice competente în acest sens;
- e) să declare, în termen de 30 de zile, la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care le-a acordat dreptul de ședere, următoarele:

- (i) orice modificare intervenită în situația personală, în special schimbarea numelui, a cetățeniei, a domiciliului sau reședinței, încheierea, desfacerea ori anularea căsătoriei, nașterea sau adopția unui copil, decesul unui membru de familie aflat pe teritoriul României;
- (ii) prelungirea valabilității sau schimbarea documentului de trecere a frontierei de stat;

f) să solicite un nou permis de ședere în cazul în care își schimbă numele, cetățenia, domiciliul sau reședința, odată cu declararea modificării intervenite în statutul personal;

g) să declare, în termen de 48 de ore, la organul de poliție competent teritorial, furtul sau pierderea documentelor de trecere a frontierei de stat sau a documentelor de identitate.

(2) În cazul în care beneficiarii art. 50 TUE își schimbă domiciliul sau reședința, termenul prevăzut la alin. (1) lit. e) curge de la data stabilirii la noua adresă.

Art. 6. — (1) Beneficiarii art. 50 TUE care au obținut dreptul de rezidență permanentă pe teritoriul României sau au fost înregistrați pe teritoriul României în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la sfârșitul perioadei de tranziție inclusiv, li se recunosc până la data de 31 decembrie 2021, inclusiv, documentele eliberate de către Inspectoratul General pentru Imigrări.

(2) Drepturile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență de care beneficiază membrii de familie se păstrează inclusiv după ce aceștia încetează a mai fi în întreținerea cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE, precum și în eventualitatea decesului sau plecării cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE de pe teritoriul României ori în caz de divorț, de anulare a căsătoriei sau de încetare a parteneriatului.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții privind dreptul de ședere temporară

Art. 7. — (1) Beneficiarii art. 50 TUE care au intrat pe teritoriul României în perioada 1—31 decembrie 2020 pot solicita, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în țară, prelungirea dreptului de ședere temporară în România în temeiul Acordului de retragere și al dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, la formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări.

(2) Beneficiarii art. 50 TUE titulari ai unor documente de rezidență eliberate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară în România în temeiul Acordului de retragere și al dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, la formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări, începând cu 1 decembrie 2020 până cel târziu la data de 31 decembrie 2021.

(3) Dreptul de ședere temporară în România al beneficiarilor art. 50 TUE se prelungește dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) nu sunt semnalati de autoritățile competente că prezintă un pericol pentru apărarea și securitatea națională;

b) posedă document de trecere a frontierei de stat valabil, cu excepția cazurilor în care acesta a expirat după intrarea în România și, din motive independente de voința persoanei în cauză, respectivul document nu a putut fi prelungit;

c) fac dovada deținerii legale a spațiului de locuit și locuiesc efectiv la adresa la care declară că au reședința sau domiciliul pe teritoriul României;

d) fac dovada că dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii de familie, cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România.

(4) Cererea de prelungire a dreptului de ședere temporară al beneficiarilor art. 50 TUE va fi însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie, de o asigurare de sănătate valabilă, de dovada deținerii legale a spațiului de locuit la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României, de dovada mijloacelor de întreținere, precum și, după caz, de unul dintre următoarele documente:

a) dovada legăturii de rudenie în cazul membrilor de familie;

b) documente emise de autoritățile din statul de cetățenie sau de rezidență prin care se face dovada că membrul de familie al cetățeanului britanic, beneficiar al art. 50 TUE, se află în întreținerea sau gospodărește împreună cu acesta sau se află în situația în care, din motive medicale grave, este necesară asistența personală a acestuia;

c) documentul prin care se atestă faptul că relația de parteneriat cu cetățeanul britanic, beneficiar al art. 50 TUE, a fost înregistrată în cazul parteneriatului înregistrat sau documente care să ateste faptul că persoana în cauză are o relație de conviețuire de lungă durată cu acesta, în cazul parteneriatului neînregistrat;

d) documente din care să rezulte că prezența pe teritoriul României a membrului de familie al cetățeanului britanic, beneficiar al art. 50 TUE, este necesară acestuia din urmă pentru a nu fi privat de un drept de ședere acordat în temeiul prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Dovada mijloacelor de întreținere poate fi făcută cu adevărință de salariu, talon de pensie, declarație unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, extras de cont bancar ori alte documente echivalente. În cazul studenților, dovada mijloacelor de întreținere se poate face printr-o declarație pe propria răspundere.

Art. 8. — (1) Membrii de familie prevăzuți la art. 2 lit. c) care se alătură cetățeanului britanic, beneficiar al art. 50 TUE, începând cu data de 1 ianuarie 2021 până la 30 septembrie 2021 pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară în România până la data de 31 decembrie 2021.

(2) Membrii de familie prevăzuți la art. 2 lit. c) care se alătură cetățeanului britanic, beneficiar al art. 50 TUE, începând cu data de 1 octombrie 2021, au obligația de a solicita prelungirea dreptului de ședere, în termen de maximum 90 de zile de la data intrării pe teritoriul României, la formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări.

(3) Dreptul de ședere temporară în România a membrilor de familie prevăzuți la art. 2 lit. c) se prelungește dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 7 alin. (3).

(4) Dreptul de ședere temporară prevăzut la alin. (3) se prelungește individual, pentru fiecare membru de familie.

(5) Cererea de prelungire a dreptului de ședere temporară va fi însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (4).

(6) Dovada mijloacelor de întreținere poate fi făcută cu documentele prevăzute la art. 7 alin. (5).

Art. 9. — (1) În cazul în care, pe baza documentelor depuse de beneficiarul art. 50 TUE, Inspectoratul General pentru Imigrări constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute pentru prelungirea dreptului de ședere temporară, solicită ca, într-un termen considerat necesar de beneficiarul art. 50 TUE, dar nu mai mare de 30 de zile, să prezinte eventualele documente care mai sunt necesare în vederea soluționării cererii. Dacă după termenul stabilit se constată în continuare că nu sunt îndeplinite condițiile, Inspectoratul General pentru Imigrări emite decizie de refuz al eliberării permisului de ședere temporară, care conține motivele care au stat la baza acestei decizii, instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.

(2) Împotriva refuzului eliberării permisului de ședere temporară se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.

(3) Termenul în care beneficiarul art. 50 TUE trebuie să părăsească teritoriul României este de o lună de la data comunicării deciziei de refuz al eliberării permisului de ședere temporară, emisă de Inspectoratul General pentru Imigrări, cu excepția cazurilor în care se constată că beneficiarul art. 50 TUE trebuie să părăsească teritoriul României de îndată ori într-un termen mai scurt, în scopul evitării unui risc iminent și grav la adresa securității naționale.

(4) Instanța care judecă acțiunea introdusă împotriva unei decizii de refuz al eliberării permisului de ședere temporară analizează legalitatea deciziei, precum și faptele și circumstanțele care justifică măsura dispusă.

(5) Deciziile de refuz al eliberării permisului de ședere temporară, al căror termen de părăsire a teritoriului României nu a fost respectat și cele prin care se dispune părăsirea de îndată a teritoriului României se pun în executare prin escortarea persoanei în cauză până la frontieră sau până în țara

de origine de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări.

(6) Dacă escortarea prevăzută la alin. (5) nu se poate efectua în termen de 24 de ore, Inspectoratul General pentru Imigrări poate solicita luarea în custodie publică a persoanei în cauză, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămânerii pe teritoriul României.

(7) Beneficiarii art. 50 TUE care se află sub efectul unei decizii de refuz al eliberării permisului de ședere temporară, identificați pe teritoriul României după executarea voluntară sau în condițiile alin. (5), sunt escortați până la frontieră sau până în țara de origine de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări, concomitent cu sesizarea organelor de urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 262 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(8) Decizia de refuz al eliberării permisului de ședere temporară se comunică beneficiarului art. 50 TUE de către:

a) Inspectoratul General pentru Imigrări sau de formațiunile sale teritoriale prin remiterea unui exemplar al acesteia, sub semnătură, atunci când persoana este prezentă pe teritoriul României, sau prin trimiterea prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa la care aceasta a declarat că locuiește, atunci când persoana nu este prezentă;

b) Poliția de Frontieră Română, prin înmânarea unui exemplar al acesteia, sub semnătură, atunci când persoana se prezintă la frontieră cu scopul de a intra pe teritoriul României.

(9) Dispozițiile art. 28 alin. (5) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 10. — (1) Dreptul de ședere temporară al beneficiarilor art. 50 TUE încetează atunci când se constată că aceștia prezintă pericol pentru securitatea națională.

(2) Decizia de încetare a dreptului de ședere temporară, emisă de Inspectoratul General pentru Imigrări, trebuie să conțină prezentarea precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii unei astfel de măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi atacată decizia, termenul de introducere a acțiunii și termenul în care beneficiarul art. 50 TUE trebuie să părăsească teritoriul României.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(7) și (9) din prezenta ordonanță de urgență și ale art. 29¹ alin. (1), (2) și (4)—(8) și art. 29², 30, 31, 31¹, 32 și 33¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător. Ulterior încheierii perioadei de tranziție, comunicarea deciziei de încetare a dreptului de ședere temporară se realizează potrivit art. 9 alin. (8) din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 11. — (1) Inspectoratul General pentru Imigrări anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere temporară în România, dacă ulterior obținerii acestuia se constată că:

a) la data prelungirii dreptului de ședere temporară, calitatea de beneficiar al art. 50 TUE a fost dovedită prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori prin alte mijloace ilegale;

b) dreptul de ședere temporară a fost obținut în baza unei căsătorii de conveniență, constatată în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza unui parteneriat, dacă acesta a fost încheiat ori este declarat cu scopul de a beneficia de drept de ședere pe teritoriul României;

c) dreptul de rezidență, obținut în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost înregistrat în baza unui parteneriat încheiat ori declarat cu scopul de a beneficia de drept de ședere pe teritoriul României.

(2) Permisul de ședere temporară se anulează la data luării deciziei prevăzute la alin. (1) și se retrage cel mai târziu la data la care această decizie este adusă la cunoștința persoanei în cauză.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(9) se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții privind dreptul de ședere permanentă

Art. 12. — (1) Beneficiarilor art. 50 TUE care au obținut până la data de 31 decembrie 2020 dreptul de rezidență permanentă pe teritoriul României în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, li se recunoaște în continuare acest drept, dacă solicită eliberarea permisului de ședere permanentă până la data de 31 decembrie 2021 inclusiv, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 7 alin. (3) lit. a)—c).

(2) Cererea de eliberare a permisului de ședere permanentă va fi însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie, certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință, precum și de dovada deținerii legale a spațiului de locuit la adresa la care declară că are reședința pe teritoriul României.

Art. 13. — (1) Dreptul de ședere permanentă se recunoaște, la cerere, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioadă nedeterminată, persoanelor prevăzute la art. 7 și 8 care, la data soluționării cererii, sunt titulari ai unui drept de ședere temporară pe teritoriul României și îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au avut drept de ședere temporară pe teritoriul României în mod continuu în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, iar în această perioadă împotriva acestora nu a fost dispusă nicio măsură de îndepărtare de pe teritoriul național;

b) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere la nivelul venitului minim garantat în România;

c) fac dovada deținerii legale a spațiului de locuit, în condițiile legii;

d) nu prezintă pericol pentru securitatea națională;

e) nu constituie o amenințare la adresa ordinii publice. Condiția se consideră îndeplinită dacă străinul nu a săvârșit, cu intenție, infracțiuni pe teritoriul României pentru care i s-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 5 ani.

(2) Dovada mijloacelor de întreținere poate fi făcută cu documentele prevăzute la art. 7 alin. (5).

(3) Minorii pot obține drept de ședere permanentă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și numai dacă unul sau ambii părinți sunt titulari ai unui drept de ședere permanentă pe teritoriul României. În cazul în care numai unul dintre părinți este titular al unui drept de ședere permanentă pe teritoriul României, este necesar consimțământul celuilalt părinte, exprimat în formă autentică.

(4) La stabilirea continuității perioadei de ședere temporară nu sunt considerate întreruperi:

a) absențele temporare de pe teritoriul României care nu depășesc 6 luni în decurs de un an;

b) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu;

c) absența de pe teritoriul României pentru motive întemeiate, precum starea de graviditate și de naștere, boală gravă, participarea la programe de învățământ sau pregătire profesională ori mutarea în interes de serviciu într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau o țară terță, pentru o perioadă de maximum 12 luni consecutive;

d) perioada în care a fost executată o pedeapsă privativă de libertate pe teritoriul României, mai mică de 6 luni.

(5) Dovada continuității șederii temporare pe teritoriul României prevăzută la alin. (1) lit. a) cade în sarcina solicitantului și poate fi făcută prin orice mijloc de probă.

(6) Acordarea dreptului de ședere permanentă se efectuează cu scutire de la plata taxei prevăzute în anexă la lit. B pct. 4 din

Ordonanța Guvernului nr. 24/1992 privind stabilirea anumitor servicii publice și a taxelor percepute pentru prestarea acestora pe teritoriul României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 89/1993, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — (1) În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, Inspectoratul General pentru Imigrări comunică în scris refuzul eliberării permisului de ședere permanentă, și motivele care au stat la baza acestei decizii, indicându-se instanța competentă și termenul în care decizia de refuz poate fi atacată.

(2) Împotriva refuzului prevăzut la alin. (1) se poate formula acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.

(3) Instanța care judecă acțiunea introdusă împotriva unei decizii de refuz al eliberării permisului de ședere permanentă analizează legalitatea deciziei, precum și faptele și circumstanțele care justifică măsura dispusă.

(4) Comunicarea deciziei de refuz al eliberării permisului de ședere permanentă prevăzută la alin. (1) se realizează prin remiterea unui exemplar al acesteia, sub semnătură, atunci când persoana este prezentă pe teritoriul României, sau prin trimiterea prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa la care aceasta a declarat că locuiește, atunci când persoana nu este prezentă.

Art. 15. — (1) Dreptul de ședere permanentă încetează în una dintre următoarele situații:

a) persoana prezintă pericol pentru securitatea națională;

b) persoana absentează de pe teritoriul României pe o perioadă mai mare de 5 ani consecutivi.

(2) Pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. a), dispozițiile art. 9 alin. (2)—(8) din prezenta ordonanță de urgență, precum și cele ale art. 28 alin. (5) lit. a) și b), art. 29¹ alin. (1), (2) și (4)—(8) și art. 29², 30, 31, 31¹, 32 și 33¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(3) Pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. b), în termen de 30 de zile de la încetarea dreptului de ședere permanentă, beneficiarul art. 50 TUE poate solicita Inspectoratului General pentru Imigrări sau formațiunilor sale teritoriale acordarea dreptului de ședere temporară, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Dreptul de ședere permanentă încetează inclusiv în situația în care persoana formulează o cerere în acest sens. În termen de 30 de zile de la încetarea dreptului de ședere permanentă, beneficiarul art. 50 TUE poate solicita Inspectoratului General pentru Imigrări sau formațiunilor sale teritoriale acordarea dreptului de ședere temporară, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 16. — (1) Inspectoratul General pentru Imigrări anulează, prin decizie motivată, dreptul de ședere permanentă, dacă ulterior recunoașterii acestuia se constată că:

a) la data obținerii acestui drept, calitatea de beneficiar al art. 50 TUE a fost dovedită prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori prin alte mijloace ilegale;

b) dreptul de ședere temporară a fost obținut în baza unei căsătorii de conveniență, constatată în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza unui parteneriat, dacă acesta a fost încheiat ori este declarat cu scopul de a beneficia de drept de ședere pe teritoriul României;

c) dreptul de rezidență, obținut în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost înregistrat în baza unui parteneriat încheiat ori declarat cu scopul de a beneficia de drept de ședere pe teritoriul României.

(2) Permisul de ședere permanentă se anulează la data luării deciziei prevăzute la alin. (1) și se retrage cel mai târziu la data la care această decizie este adusă la cunoștința persoanei în cauză.

(3) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(8) din prezenta ordonanță de urgență, precum și ale art. 28 alin. (5) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 4-a

Dispoziții privind cererile de prelungire a dreptului de ședere temporară, de recunoaștere a dreptului de ședere permanentă și permisele de ședere eliberate

Art. 17. — (1) Cererile de prelungire a dreptului de ședere temporară, precum și cele de recunoaștere a dreptului de ședere permanentă se depun personal de către solicitanți.

(2) Cererile de prelungire a dreptului de ședere temporară, precum și cele de recunoaștere a dreptului de ședere permanentă se soluționează de către formațiunile competente teritorial ale Inspectoratului General pentru Imigrări în termen de 30 de zile de la data depunerii acestora. În cazul în care pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de prelungire a dreptului de ședere temporară sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererilor poate fi prelungit cu cel mult 15 zile.

(3) În situația continuării șederii pe teritoriul României, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității permisului de ședere temporară, titularul este obligat să se prezinte la formațiunea competentă teritorial a Inspectoratului General pentru Imigrări, în vederea eliberării unui nou permis de ședere temporară.

(4) Cu cel puțin 30 de zile înaintea expirării perioadei de valabilitate, titularul permisului de ședere permanentă este obligat să se prezinte la formațiunea competentă teritorial a Inspectoratului General pentru Imigrări, în vederea preschimbării documentului.

(5) La depunerea cererilor prevăzute la alin. (1), Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează solicitanților o dovadă care atestă depunerea cererii, dovadă care conține informații privind faptul că solicitantul beneficiază de drepturile prevăzute de Acordul de retragere, până la adoptarea deciziei finale cu privire la cererea sa.

Art. 18. — (1) Prolungirea dreptului de ședere temporară în condițiile prezentei ordonanțe de urgență se efectuează cu scutire de la plata taxei prevăzute în anexă la lit. B pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 24/1992, aprobată cu modificări prin Legea nr. 89/1993, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Permisele de ședere se eliberează cu scutire de la plata costului permisului de ședere și conțin mențiunea „articol 50 TUE”. La rubrica „observații” se înscrie mențiunea „art. 18 (1) din WA”, prin „WA” înțelegându-se Acordul de retragere.

(3) Valabilitatea permiselor de ședere temporară este de 5 ani de la data emiterii.

(4) Valabilitatea permiselor de ședere permanentă este de 10 ani de la data emiterii, cu excepția celor care se eliberează persoanelor cu vârsta de până la 14 ani, a căror valabilitate este de 5 ani de la data emiterii.

(5) Forma și conținutul permiselor de ședere se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 19. — Fiecărui beneficiar al art. 50 TUE căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau i s-a recunoscut dreptul de ședere permanentă pe teritoriul României i se atribuie sau i se menține, în cazul în care a fost atribuit deja, de către Inspectoratul General pentru Imigrări un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere.

Art. 20. — (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la permisele de ședere temporară și permisele de ședere permanentă eliberate beneficiarilor art. 50 TUE se completează cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la permisele de ședere temporară și permisele de ședere pe termen lung.

(2) Prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică beneficiarilor art. 50 TUE, în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 5-a

Dispoziții privind lucrătorii frontaliери și membrii de familie ai acestora

Art. 21. — (1) Lucrătorii frontaliери se bucură, pe teritoriul României, de drepturile prevăzute în Acordul de retragere.

(2) Lucrătorii frontaliери au obligațiile prevăzute la art. 5 alin. (1).

(3) Permisul pentru lucrătorii frontaliери, eliberat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, reprezintă documentul care dă dreptul de intrare și ieșire în/din România cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE încadrat în muncă pe teritoriul României.

(4) În perioada de valabilitate a permisului pentru lucrătorii frontaliери, șederea lucrătorilor frontaliери este considerată legală. Această perioadă de ședere nu reprezintă ședere temporară în sensul art. 13 alin. (1).

(5) Lucrătorii frontaliери pot solicita, începând cu data de 1 ianuarie 2021, eliberarea permisului pentru lucrătorii frontaliери în temeiul Acordului de retragere și al dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, la formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări.

(6) Cererile de eliberare a permisului pentru lucrătorii frontaliери se depun personal de către lucrătorii frontaliери la sediul formațiunii competente teritorial a Inspectoratului General pentru Imigrări pe a cărei rază de competență lucrătorul frontaliери își desfășoară activitatea.

(7) Permisul pentru lucrătorii frontaliери se eliberează dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) nu sunt semnați de autoritățile competente că prezintă un pericol pentru apărarea și securitatea națională;

b) posedă document de trecere a frontierei de stat valabil, cu excepția cazurilor în care acesta a expirat după intrarea în România și, din motive independente de voința persoanei în cauză, respectivul document nu a putut fi prelungit;

c) posedă un contract de muncă, valabil, încheiat în condițiile legii, pe teritoriul României.

(8) Cererea de eliberare a permisului pentru lucrătorii frontaliери va fi însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie, precum și de copia contractului de muncă.

(9) Cererile de eliberare a permisului pentru lucrătorii frontaliери se soluționează de către formațiunile competente teritorial ale Inspectoratului General pentru Imigrări în termen de 30 de zile de la data depunerii acestora.

(10) Titularul permisului pentru lucrătorii frontaliери este obligat să se prezinte la formațiunea competentă teritorial a Inspectoratului General pentru Imigrări cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității permisului, în vederea eliberării unui nou document.

(11) Permisele pentru lucrătorii frontaliери se eliberează cu scutire de la plata costului permisului. La rubrica „observații” se înscrie mențiunile „art. 26 din WA”, prin „WA” înțelegându-se Acordul de retragere. La rubrica „tipul permisului” se înscrie mențiunea „Articol 50 TUE — Lucrător frontaliери”.

(12) Valabilitatea permisului pentru lucrătorii frontaliери este egală cu valabilitatea contractului de muncă, dar nu mai mult de 5 ani.

(13) Forma și conținutul permisului pentru lucrătorii frontaliери se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(14) Dispozițiile art. 9 alin. (2)—(8), art. 10 și art. 11 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din prezenta ordonanță de urgență, precum și ale art. 8 și art. 28 alin. (5) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică lucrătorilor frontaliери, în mod corespunzător.

Art. 22. — Membrii de familie ai lucrătorilor frontaliери care au reședința pe teritoriul României sau care își stabilesc reședința pe teritoriul României ulterior încheierii perioadei de tranziție li se aplică în mod corespunzător prevederile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la membrii de familie ai beneficiarului art. 50 TUE.

SECȚIUNEA a 6-a

Contravenții

Art. 23. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

a) neîndeplinirea de către beneficiarii art. 50 TUE a obligației prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) de a părăsi teritoriul României după data la care încetează dreptul de ședere în România, respectiv după încetarea valabilității permisului pentru lucrătorii frontalieri;

b) nedeclararea de către beneficiarii art. 50 TUE a informațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) și f);

c) nerespectarea de către beneficiarii art. 50 TUE a obligației prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. g);

d) nedeținerea de către beneficiarii art. 50 TUE a solicitării de prelungire a dreptului de ședere pe teritoriul României în termenele prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 17 alin. (3), respectiv de eliberare a permisului pentru lucrătorii frontalieri în termenul prevăzut la art. 21 alin. (10);

e) nerespectarea de către beneficiarii art. 50 TUE a obligației prevăzute la art. 17 alin. (4).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 100 lei la 500 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către ofițerii și agenții de poliție anume desemnați din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări și al Poliției de Frontieră Române.

(4) Contravențiile prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 7-a

Dispoziții privind intrarea în România în scopul alăturării ulterioare

Art. 24. — (1) Pentru aplicarea dispozițiilor prevăzute în prezentul capitol, membrii de familie ai cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE, care se alătură ulterior încheierii perioadei de tranziție, sunt persoanele care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. e), alin. (3) și (4) din Acordul de retragere.

(2) Pentru intrarea în România în scopul obținerii dreptului de ședere temporară și a noului statut, membrii de familie ai beneficiarului art. 50 TUE, prevăzuți la alin. (1), care se alătură cetățeanului britanic beneficiar al art. 50 TUE, ulterior încheierii perioadei de tranziție, pot obține o viză de intrare care se eliberează gratuit, în cel mai scurt termen și pe baza unei proceduri accelerate, dacă nu sunt exonerati de această obligație potrivit convențiilor internaționale la care România este parte, actelor normative prin care se desființează unilateral regimul de vize sau actelor juridice legislative ale Uniunii Europene prin care se exceptează de la obligativitatea obținerii vizelor.

(3) Viza prevăzută la alin. (2) se acordă, la cerere, cu ședere autorizată pentru o perioadă de 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, cu multiple intrări și cu valabilitate de un an.

(4) La cererea de viză, fiecare solicitant va prezenta următoarele documente:

a) un document de trecere a frontierei de stat valabil și acceptat de statul român;

b) copia permisului de ședere al beneficiarului art. 50 TUE a cărui calitate o invocă, împreună cu o declarație autentificată a acestuia care va indica faptul că relația de familie sau de parteneriat invocată este actuală, faptul că este de acord ca solicitantul să i se alătore, precum și mențiuni privind reședința din România a solicitantului;

c) orice dovadă privind motivul pentru care nu a solicitat înregistrarea ca beneficiar al art. 50 TUE în calitate de membru de familie în termenul prevăzut de prezenta ordonanță de urgență;

d) documentele justificative necesare înregistrării noului statut, astfel cum sunt prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. m) din Acordul de retragere, care să facă dovada continuității relației de familie sau de parteneriat la momentul solicitării vizei.

(5) Viza se eliberează de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, după obținerea avizului Inspectoratului General pentru Imigrări.

(6) Avizul prevăzut la alin. (5) se emite în termen de 7 zile lucrătoare de la data solicitării Centrului Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, cu posibilitatea prelungirii cu până la 7 zile lucrătoare, în cazuri temeinic justificate și constatată calitatea persoanei căreia i se alătură solicitantul vizei ca fiind beneficiar al Acordului de retragere, precum și îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) solicitantul și beneficiarul art. 50 TUE căruia acesta i se alătură nu constituie o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru apărarea și securitatea națională, ordinea și sănătatea publică;

b) solicitantul și beneficiarul art. 50 TUE căruia acesta i se alătură nu se află sub efectul uneia dintre măsurile de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României, altor state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și al statelor părți la Acordul privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnat la Schengen la 14 iunie 1985.

(7) Viza se eliberează doar dacă sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în prezentul articol.

(8) La rubrica „observații” a autocolantului de viză aferent vizei eliberate în baza prezentului articol se înscrie mențiunea „Membru familie beneficiar art. 50 TUE”.

(9) Refuzul eliberării vizei se comunică în scris, alături de motivele care au stat la baza acestei decizii. Împotriva refuzului eliberării vizei se poate formula acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.

(10) Pentru nerespectarea obligației stabilite la art. 18 alin. (1) lit. b) din Acordul de retragere, de a solicita prelungirea dreptului de ședere la formațiunile teritoriale ale Inspectoratului General pentru Imigrări, după intrarea în România, din motive imputabile solicitantului, posesorul vizei obținute în baza prezentului articol nu va mai beneficia de procedura de eliberare a unei vize în baza Acordului de retragere și a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 25. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 decembrie 2020.

002373803612020

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBANContrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Marcel Ion Vela

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu